

Arrest

nr. 196 000 van 30 november 2017
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 7 september 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 28 juli 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 oktober 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 november 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. BEULS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 28 juli 2015 nam de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) onontvankelijk werd verklaard. Deze beslissing wordt thans bestreden en is gemotiveerd als volgt:

“K(...), F(...)

(...) Geboren te (...)
op (...)
Nationaliteit: Bangladesh
Adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden:

Artikel 9ter §3 – 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift dd. 03/05/2015 toont geen enkele uitspraak omtrent de ziekte. Bovendien werd in de initiële aanvraag dd. 14/07/2015 geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag (Arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011). Op het medisch attest wordt melding gemaakt van een bijlage maar gezien deze niet was bijgevoegd kan hier aldus geen rekening mee gehouden worden. Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden. “

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. In een eerste middel werpt de verzoekende partij de schending op van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het middel luidt als volgt:

“II.1.1. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur de verplichting op om haar beslissing op zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding.

Ter zake kan verwezen worden naar arrest nr. 18.597 dd. 10 november 2008 van Uw Raad en naar arresten 167.411 dd. 2 februari 2007 en 154.954 dd. 14 februari 2006 van de Raad van State.

II.1.2. Artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen luidt als volgt:

“Art.2. De bestuurshandelingen van de besturen bedoeld in artikel 1 moeten uitdrukkelijk worden gemotiveerd.

Art.3. De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moeten afdoende zijn.”

Artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen creëert dus plichten voor het bestuur op het epistemologische vlak van de besluitvorming.

De formele motiveringsplicht impliceert dus dat de formulering van de beslissing de juridische en feitelijke motieven moet bevatten die het bestuur overwoog bij het nemen van haar beslissing.

De formele motiveringsplicht geeft dus vorm aan de ratio cognoscendi van het besluit.

Met andere woorden: de formele motiveringsplicht verandert niets aan de wezenlijke voorwaarden waaraan een besluit ingevolge de materiële motiveringsplicht dient te voldoen, maar verplicht een bestuur om de wezenlijke voorwaarden van deze beslissing afdoende te expliciteren aan de bestuurde. Cf. daaromtrent MAST, DUJARDIN, VAN DAMME en VANDE LANOTTE:

Voor de inwerkingtreding van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen gold het principe dat de motieven op grond waarvan de bestuurshandelingen werden genomen weliswaar zowel in rechte als in feite toelaatbaar moesten zijn (materiële motivering), maar in beginsel niet opgenomen dienden te worden in de bestuurshandeling zelf (formele motivering). De wet van 29 juli 1991 heeft hierin een fundamentele wijziging gebracht. Voortaan moeten de bestuurshandelingen met individuele draagwijdte formeel gemotiveerd worden, tenzij een door de wet bepaalde uitzondering van toepassing is.

Het normdoel van de formele motiveringsverplichting bestaat er dus de bestuurde in staat te stellen de beslissing (feitelijk en rechtelijk te begrijpen).

II.1.3. Uit de thans bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij volkomen voorbij gegaan is aan het feit dat later (= twee dagen na de thans bestreden beslissing en 8 dagen voor de betekening ervan), met name op 20 juli 2015 een bijkomend medisch attest aan de aanvraag werd toegevoegd (Cf. Stuk 3).

Noch uit de bestreden beslissing, noch uit het verslag van de arts-attaché blijkt dat met deze elementen werd rekening gehouden. Verwerende partij zal waarschijnlijk argumenteren dat de beslissing al genomen werd, maar de beslissing werd nog niet betekend aan verzoekende partij. Verzoekende partij was op het moment van de actualisatie nog niet op de hoogte van een beslissing. De beslissingsdeelname kwam pas op 4 augustus 2015 per post toe op het kantoor van de advocaat. Verwerende partij had vooraleer de beslissing te betekenen aan verzoekende partij de nieuwe stukken in ogenschouw moeten nemen en omtrent de stukken dienen te motiveren.

Het spreekt voor zich dat het bij schrijven dd. 20 juli 2015 gevoegde medisch attest uiteraard bijzonder belangrijk is en door de verwerende partij diende in ogenschouw te worden genomen alvorens de bestreden beslissing te nemen. Verwerende partij stelt dat het standaard medisch getuigschrift (SMG) dd. 03.05.2015 geen enkele uitspraak omtrent de ziekte bevat. In het SMG aangebracht bij de actualisatie wordt de ziekte wel degelijk omschreven.

Uit de bestreden beslissing, en het verslag van de arts-attaché blijkt evenwel dat dit niet het geval is. Het zorgvuldigheidsbeginsel voorziet dat de beslissing dient tot stand te komen op basis van een correcte, volledige, en actuele feitenvinding.

In casu blijkt niet uit de bestreden beslissing dat met alle elementen, met name de elementen gevoegd bij schrijven dd. 20 juli 2015, werd rekening gehouden. Nochtans moet de arts-attaché rekening houden met alle voorgelegde documenten en deze betrekken in zijn advies (RvV arrest nr. 76 066, 28 februari 2012).

Minstens dient dan ook te worden besloten dat de bestreden beslissing gebrekkig werd gemotiveerd en op onzorgvuldige wijze tot stand kwam. De thans bestreden beslissing is dan ook in strijd met artikel 9ter, formele motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

II.1.4. Het feit dat er door de verwerende partij in de thans bestreden beslissing geen rekening gehouden werd met de aanvulling van 20 juli 2015 is echter zeer onzorgvuldig.

“De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gaat wel na of de ambtenaar-geneesheer in zijn advies rekening heeft gehouden met de voorgelegde medische attesten en of hij die ook betrokken heeft in zijn advies (207).

55. Wanneer er niet gemotiveerd wordt waarom de argumentatie van de aanvrager en de informatie die zich in liet administratief dossier bevindt niet in aanmerking worden genomen, terwijl het aan de minister of zijn gemachtigde toekomt deze te betrekken in het vraagstuk omtrent, onder meer, de beschikbaarheid van en de toegankelijkheid tot de gezondheidsproblematiek van de aanvrager, is er een schending van de formele motiveringsplicht op grond van het niet-afdoende zijn van de motieven van de aangevochten akte (208).

In casu werd zelfs geen advies van de arts-attaché ingeroepen omdat de ziekte niet zou omschreven staan. De ziekte wordt wel degelijk omschreven in de aanvulling.

II.1.5. De thans bestreden beslissing is dan ook manifest onjuist en dient vernietigd te worden.

Minstens dient dan ook te worden besloten dat de bestreden beslissing gebrekkig werd gemotiveerd en op onzorgvuldige wijze tot stand kwam.

In die zin strijdt de bestreden beslissing dan ook met de formele motiveringsverplichting, artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.1.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op een "afdoende" wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansredenen van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de voormelde wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die gegevens correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden. (RvS 18 januari 2010, nr. 199.583, Staelens)

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

"§ 1

De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

(...)

§ 3

De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

(...)

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

(...)"

2.1.3. De bestreden beslissing is genomen op basis van artikel 9ter, §3, 3° van de Vreemdelingenwet dat stelt dat de gemachtigde de aanvraag onontvankelijk verklaart indien het standaard medisch

getuigschrift (hierna: het SMG) niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in §1, vierde lid, *in casu* omdat het geen enkele uitspraak doet over de ziekte.

Verzoekende partij stelt dat verwerende partij volkomen voorbij is gegaan aan het feit dat zij op 20 juli 2015 een bijkomend medisch attest aan de aanvraag heeft toegevoegd. Zij stelt dat dit bijzonder belangrijk is gezien hierin de ziekte wel wordt omschreven.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dient zich voor de beoordeling van de wettigheid van een bestuurshandeling te plaatsen op het ogenblik van het nemen van die bestuurshandeling, rekening houdend met de alsdan voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (RvS 26 maart 2013, nr. 222.999).

De bestreden beslissing werd genomen op 28 juli 2015.

Nazicht van het administratief dossier leert dat het nieuwe SMG gedateerd 14 juli 2015 waarvan sprake door de verzoekende partij aan de verwerende partij werd overgemaakt met een aangtekend schrijven van 30 –niet 20, zoals verkeerdelijk in het middel wordt gesteld- juli 2015 heeft. De verwerende partij kon derhalve op 28 juli 2015 –met name het moment waarop zij de bestreden beslissing nam- geen kennis hebben van het na die datum toegevoegde SMG. Dat met dit SMG rekening moest zijn gehouden en erover had moeten zijn gemotiveerd, is dan ook niet ernstig te noemen;

De verzoekende partij lijkt verder van oordeel te zijn dat de bestreden beslissing, aangezien zij nog niet was betekend, nog had kunnen worden tegengehouden, of gewijzigd, maar dit gaat niet op, te meer nu, zoals dat in de bestreden beslissing werd gesteld en door de verzoekende partij niet wordt betwist, de ontvankelijkheidsvoorwaarden moeten zijn vervuld op het moment van de initiële aanvraag. De verzoekende partij kan haar eigen in gebreke blijven dus niet afwentelen op de verwerende partij.

2.1.4. Het eerste middel is ongegrond.

2.2.1. In een tweede middel werpt de verzoekende partij de schending op van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM).

Het middel luidt als volgt:

“II.2.1. In de bestreden beslissing leest men:

“Artikel 9ter §3 — 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4° lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 lot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift d.d. 03/05/2015 toont geen enkele uitspraak omtrent de de ziekte.”

II.2.2. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig (dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) zijn.

Algemeen wordt aangenomen dat de materiële motiveringsplicht een procedureel en een inhoudelijk voorwerp heeft.

De inhoudelijke motiveringsplicht gebiedt dat de motieven waarop een bestuurshandeling rust, deugdelijk zijn: de beslissing moet gedragen worden door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn.

II.2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de overheid de verplichting op om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op correcte feitenvinding. (RvS januari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr 154.954) dit beginsel houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (RvS 11 juni 2002, nr. 107. 624).

II.2.4. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat het standaard medisch getuigschrift geen enkele uitspraak omtrent de ziekte zou vertonen.

Verzoekende partij kan enkel maar concluderen dat de verwerende partij onzorgvuldig tot haar beslissing is gekomen en niet het volledige standaard medisch getuigschrift heeft gelezen waarin duidelijk de ziekten van verzoekende partij worden weergegeven.

(...)

De behandelende arts heeft duidelijk vermeld, weliswaar onder de rubriek medische voorgeschiedenis, aan welke ziekte verzoekende partij lijdt. Ook bij de actualisatie wordt de ziekte omschreven onder punt A/ Medische voorgeschiedenis.

(...)

Verzoekende partij is dan ook van mening dat verwerende partij hier zeer onredelijk te werk is gegaan.

In die zin is de materiële motiveringsplicht, artikel 9ter, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel dan ook geschonden.

II.2.5. Verwerende partij heeft een negatieve beslissing genomen zonder verzoekende partij te onderzoeken of zonder bijkomende inlichtingen te vragen aan verzoekende partij of haar raadsman.

Nochtans kan de arts-adviseur conform artikel 9ter, §1, vijfde lid bijkomende inlichtingen inroepen. Verwerende partij kon op eenvoudig verzoek, met name één enkel fax, de bijkomende gegevens opgevraagd hebben bij de raadsman van verzoekende partij.

Verwerende partij heeft nagelaten dit te doen en heeft dan ook op geen enkele manier een onderzoek gevoerd naar de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in haar land van herkomst. Dit is onzorgvuldig.

II.2.6. Bovendien heeft verzoekende partij aan de verwerende partij steeds duidelijk gemaakt dat zij niet naar Bangladesh terug kan omwille van het feit dat er geen adequate zorg voor haar aanwezig is in haar land van herkomst.

De verwerende partij kan onmogelijk beweren dat zij dit standpunt van verzoekende partij niet zo zou begrepen hebben.

Verder maakt het gebrek aan een adequate behandeling in Bangladesh, een schending van artikel 3 EVRM uit.

Artikel 3 EVRM luidt als volgt:

“Niemand mag worden onderworpen aan foltering en aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.”

Gezien artikel 3 EVRM opgenomen is in het internationaal recht, en dus primeert op het nationaal recht, is verzoekende partij van mening dat verwerende partij de aanvraag tot medische regularisatie in eerste instantie moet bekijken vanuit het standpunt of er eventueel een schending zou kunnen plaatsvinden van artikel 3 EVRM indien verzoekende partij geen adequate behandeling zou kunnen krijgen in haar land van herkomst.

Daar verzoekende partij ernstig ziek is, verdere medische behandeling en opvolging nodig heeft, nood heeft aan levenslange medicatie en het in Bangladesh ontbreekt aan een efficiënte en/of betaalbare

gezondheidszorg zodat verdere behandeling van verzoekende partij aldaar nagenoeg onmogelijk zal zijn.

Een eventuele uitwijzing van de verzoekende partij zou tot gevolg hebben dat artikel 3 EVRM wordt geschonden. Artikel 3 EVRM verbiedt dat een persoon wordt onderworpen aan foltering of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. De uitwijzing van een zieke naar een land waar onvoldoende medische voorzieningen voorhanden zijn, kan dergelijke behandeling uitmaken.³

II.2.7. In die zin strijdt de bestreden beslissing dan ook met de materiële motiveringsverplichting, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en artikel 3 EVRM.”

2.2.2. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

Er is sprake van een schending van het redelijkheidsbeginsel, wanneer een beslissing steunt op feitelijk juiste en rechtens relevante motieven, maar er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen die motieven en de inhoud van de beslissing. De Raad mag zich bij het beoordelen van de redelijkheid van de genomen beslissing niet in de plaats stellen van de bevoegde overheid. Hij beschikt te dezen slechts over een marginale toetsingsbevoegdheid. Dit betekent dat hij alleen die beslissing strijdig met het redelijkheidsbeginsel kan bevinden die dermate buiten verhouding staat tot de feiten dat geen enkele redelijk oordelende overheid die beslissing zou nemen (RvS 17 juni 2013, nr. 223.931, VAN LAETHEM).

2.2.3. De verzoekende partij stelt in haar tweede middel dat de verwerende partij niet het volledige medische getuigschrift heeft gelezen waarin duidelijk de ziekten van verzoekende partij worden weergegeven. Zij stelt dat de behandelende arts deze duidelijk heeft vermeld onder de rubriek “*medische voorgeschiedenis*” en dat de verwerende partij onredelijk te werk is gegaan door hier geen rekening mee te houden.

Uit de bespreking van het eerste middel is al gebleken dat met de actualisatie (i.e. het SMG van 14 juli 2015) geen rekening kon worden gehouden zodat de verzoekende partij er zich ook in het tweede middel niet op kan steunen.

Het wordt door de verzoekende partij niet betwist dat de in het SMG voorziene rubriek “*B/Diagnose: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter wordt ingediend*” niet naar behoren is ingevuld. In de mate dat zij dit wenst te vergoelijken door te verwijzen naar hetgeen in de rubriek “*A: Medische voorgeschiedenis*” werd ingevuld, moet in eerste instantie worden vastgesteld dat die rubriek inderdaad is ingevuld. Echter, dit staat er niet aan in de weg dat de verwerende partij niet kan worden verweten dat zij de daar vermelde gegevens niet in rekening heeft gebracht voor de beoordeling van de in het kader van de aanvraag relevante aandoeningen van de verzoekende partij. De medische voorgeschiedenis van een persoon geeft immers geen beeld van de aandoeningen waaraan hij op het ogenblik van de aanvraag (nog) leed en waarop hij zich wenst te beroepen teneinde een machtiging tot verblijf om medische redenen te bekomen. De zorgvuldigheidsverplichting die rust op de bestuursoverheid geldt in het kader van een wederkerig bestuursrecht, ook op de rechtsonderhorige (cf. RvS 28 april 2008, nr. 182.450, DE GRAEVE) en ook op dit vlak kan de verzoekende partij haar eigen in gebreke blijven niet zonder meer afwentelen op de verwerende partij.

Vervolgens stelt de verzoekende partij dat de bestreden beslissing is genomen zonder dat haar om bijkomende inlichtingen werd gevraagd of zonder dat zij werd onderzocht hoewel artikel 9ter, §1, vijfde lid van de Vreemdelingenwet stelt dat de verwerende partij hier om kan vragen.

Het vijfde lid van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet bepaalt inderdaad dat “*de beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een*

advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.”

Echter, in casu is de ambtenaar-geneesheer niet tussengekomen nu de gemachtigde de aanvraag onontvankelijk heeft verklaard op grond van artikel 9ter, §3, 3° van de Vreemdelingenwet omdat het SMG niet beantwoordt aan de reglementaire bepalingen. In die optiek kan de verzoekende partij niet worden gevolgd waar zij betoogt dat zij had moeten worden onderzocht of dat bijkomende inlichtingen hadden moeten worden gevraagd. Voor het overige komt het in eerste instantie aan de aanvrager toe om te voldoen aan de wettelijke voorwaarden bij het indienen van zijn aanvraag, hetgeen in casu betekent dat zij de aanvraag moet vergezeld laten gaan van een SMG dat beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in §1, vierde lid

2.2.4. Ten slotte stelt de verzoekende partij dat zij steeds heeft duidelijk gemaakt niet naar Bangladesh te kunnen terugkeren omdat er daar geen adequate zorg is voorzien, wat een schending van artikel 3 van het EVRM zou uitmaken.

Dienaangaande dient te worden herhaald dat de aanvraag onontvankelijk werd verklaard op basis van artikel 9ter, §3, 3° van de Vreemdelingenwet gezien het SMG niet aan de voorwaarden voldeed. De gemachtigde diende dan ook geen onderzoek te voeren naar de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de nodige zorgen en evenmin over mogelijke schendingen van artikel 3 van het EVRM bij een eventuele uitwijzing. De thans bestreden beslissing houdt immers geen dergelijke uitwijzing in.

2.2.5. Het tweede middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS